

РАН БОСИЛЕК БЪРЗА РАБОТА

chitanka.info

На Гергьовден рано-рано тръгнал Ежко из гората. Поотбил се у Лисини.

— Как си, Лиске?

— Зле съм, Ежко.

— Какво ти е?

— От три деня болна лежа. Гърлото ми пресъхнало. Моля ти се, Ежко Бежко, иди донеси водица! Вземи писания бъкел! Ала скоричко върни се, че от жажда си умирам!

— Бива, бива, Кума Лиске. Само бъди търпелива! Бързането не обичам.

Взел бъкела Ежко Бежко. Тръгнал за вода студена.

Вървял, вървял, сядал, ставал...

Косачите поносили. Златни ниви клас превили...

Стигнала го Баба Меца.

— Къде бързаш, Ежко Бежко? Чакай малко! Почини си!

— Право казваш, Бабо Мецо. От бързане полза няма. Но кумицата е болна. По Гергьовден бях при нея, та ме прати за водица. Затуй бързам. А ти как си?

— Зле съм, Ежко. Лапнах недозряла круша. Преседна ми, та сега едвам говоря.

— Що не чака да узрее? От бързане така става. Я се върни при Лисана! Ще ти донеса водица. Щом си сръбнеш, ще ти мине.

И пак тръгнал Ежко Бежко. Вървял, вървял. Сядал, ставал... Жетварите пожънали. Вършачите овършали. Настигнал го Кумчо Вълчо.

— Къде бързаш, Ежко Бежко? Седни малко да починеш!

— Право казваш, Кумчо Вълчо. От бързане полза няма. Но кумицата е болна. По Гергьовден бях при нея, та ме прати за водица. Пък и Баба Меца там е. Яла преседлива круша. И тя за водица чака. А ти как си, Кумчо Вълчо?

— Зле съм, Ежко. Бях надолу по селата. Карах телци по гората. Та от работата тежка ме разлюшка люта треска. Цял съм в огън. Търся нещо за разхладка.

Ежко Бежко отговорил:

— Много, Кумчо, си прибързал за работа да се хващаш. Но не бой се. Върни се при Кума Лиса. Ще ти донеса водица. И треската ще ти мине.

И пак тръгнал Ежко Бежко.

Вървял, вървял. Сядал, ставал... Сняг захвъркал.

Застигнал го Заю Баю.

— Къде бързаш, Ежко Бежко? Спри се малко да починеш!

— Право казваш, Зайо Байо. От бързане полза няма. Но кумицата е болна. По Гергьовден бях при нея, та ме прати за водица. Пък и Баба Меца там е. Яла преседлива круша, та и тя за вода чака. Там е още Кумчо Вълчо. Телци пасъл. Понастинал. Люшнала го люта треска. И той за вода примира... А ти как си, Зайо Байо?

— Зле съм, Ежко. Бях у баба попадия. Тя ме гости със туршия. Но солена, пресолена! Сега свил ми се езикът. Търся водица да пия.

Ежко се засмял и рекъл:

— Зайо Байо, ще прощаваш, ала много си прибързал с зимнина да се гощаваш. Върни се при Кума Лиса. Там почакай за водица. Ще донеса подир малко.

И пак тръгнал Ежко Бежко.

Ходил, ходил, сядал, ставал. Тук се спрял да поприказва. Там отбил се да почине. Налял вода най-подире и тръгнал да си отива. И пак сядал, и пак ставал. И пак срещи и почивки. Кой го знае де се скитал. Чак на третата година при кумицата се върнал. Чакали го там при нея: Баба Меца, Кумчо Вълчо, Заю Баю бързокраки.

Щом ги зърнал, Ежко Бежко се затекъл, препънал се и цоп — паднал. Сцепил бъкела в средата и разляла се водата.

Кума Лиса се разсмяла:

— А бре, Ежко, защо бързаш! Ще си разбиеш главата!

— Право казваш, Кума Лисо. Накрай време се посрамах. Поизбързах и ето на — излях до капка водата!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.